

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: **X. P. L.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty,
Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze 3. 6. 2025, č. j. OAM-451/BA-BA07-HA06-2025,
o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2025, č. j. OAM-451/BA-BA07-HA06-2025, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2025, č. j. OAM-451/BA-BA07-HA06-2025 (dále též jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona číslo 325/1999 Sb., o azylu (dále též „zákon o azylu“).

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce dne 14. 4. 2025 v České republice požádal o mezinárodní ochranu. Tuto žádost podal v úzké časové návaznosti na rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 10. 4. 2025, č. j. KRPU-70489-31/ČJ-2025-040022-SV. Do protokolu o výsledku žalobce uvedl, že z Vietnamu vycestoval z ekonomických důvodů, neboť ve Vietnamu není práce. Ve vlasti na životě ohrožen není, ale má dluhy, jeho rodina nechce, aby se vrátil. Žalovaný pak rozhodnutím ze dne 22. 4. 2025, č. j. OAM-451/BA-BA07-BA06-Z-2025, rozhodl o zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců. Dobu trvání zajištění stanovil do 1. 8. 2025.
3. Dne 25. 4. 2025 žalobce poskytl údaje k žádosti o mezinárodní ochranu. Uvedl, že je ženatý, jeho manželka žije s jejich třemi dětmi ve Vietnamu. Nemá žádné náboženské ani politické přesvědčení. Vietnam opustil 26. 10. 2023. Odletěl letecky do Rumunska, kde byl asi měsíc. V listopadu 2023 odcestoval do Německa, kde byl taktéž měsíc a 21. 12. 2023 přicestoval osobním automobilem do České republiky. Cestovní doklad nemá. V Rumunsku byl na pracovní vízum. O mezinárodní ochranu dříve nikde nežádal, je zdravý, bez zdravotních omezení. Nebyl a není nikde trestně stíhán. O mezinárodní ochranu žádá, neboť si na cestu do Rumunska musel půjčit hodně peněz a dát rodný dům do zástavy. V České republice chce pracovat a získat tak peníze ke splácení dluhů.
4. Do protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 5. 5. 2025 žalobce uvedl, že Vietnam opustil 23. 10. 2023 na základě cestovního pasu a rumunského víza. Vietnam opustil, neboť jel do Rumunska za práci. Při odjezdu z vlasti neměl žádné potíže. Problémy ve vlasti neměl, trestně stíhán nebyl. V případě návratu do vlasti by byl jeho život ohrožen, protože tam má velký dluh, který není schopen vrátit. Byl by ohrožen lidmi, od kterých si půjčil peníze s vysokým úrokem. Nebylo by vhodné se obrátit na policii, protože by jeho situace byla ještě horší, pokud by se to jeho věřitelé dozvěděli. Mohl by se přestěhovat do jiné části země, avšak pokud by nemohl vydělávat peníze, tak by byl ohrožen jeho život i život jeho rodiny. Peníze si půjčil dvakrát, jednou na cestu do Koreji, kam neodcestoval a podruhé do Rumunska. Tam odcestoval asi po roce. Když byl ještě ve vlasti, tak ho jednou navštívili věřitelé a vyhrožovali mu zabitím, pokud peníze nevrátí. Když byl v cizině, tak navštívili jeho rodinu. Při práci v Německu a v České republice si vydělával nějaké peníze, tak malou částku splatil. Dříve neměl důvod k podání žádosti o azyl, měl za to, že je v Německu legálně. V České republice pak již neměl jinou možnost než o azyl požádat. Rumunské vízum si vyřídil přes firmu (SNX ship) za peníze, avšak s rumunskými úřady v žádném kontaktu nebyl. Na dobu platnosti rumunského víza si nevzpomene. Do Rumunska jel za práci, chtěl si tam vydělat peníze. Pobýval tam přibližně měsíc, ale s ohledem na malý plat se rozhodl jet do Německa za lepší práci.

V Německu již byl nelegálně. Cestovní doklad mu zabavila rumunská firma. V zemích Evropské unie nemá rodinné příslušníky. Žalobce byl na pohovoru upozorněn, že na základě Dublinského nařízení bude pravděpodobně Rumunsko odpovědné za posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Žalobce k tomu uvedl, že není ochoten se do Rumunska vrátit. Žalobce si je vědom, že se na území České republiky nachází nelegálně, o možnosti mezinárodní ochrany nevěděl. Od mezinárodní ochrany očekává, že zde bude moci zůstat, pracovat a získat nějaké peníze. Žalobce nevyužil práva zpětného přetlumočení za účelem kontroly.

5. Ve správním spise se nachází i opis z evidence rejstříku trestů žalobce bez záznamu.
6. Žalovaný následně založil do spisu podklad: Informace OAMP ze dne 4. 6. 2024 ve věci bezpečností a politické situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav k červnu 2024 a informace MZV ČR, č. j. 100348-6/2025-MZV/LPTP, ze dne 21. 1. 2025: Půjčky, úvěry a lichva.
7. Žalobce byl vyzván k seznámení se s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, které se uskutečnilo dne 16. 5. 2025. Žalobce možnosti nevyužil.
8. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Měl za to, že jediným důvodem pro podání žádosti o mezinárodní ochranu žalobce jsou ekonomické důvody a legalizace pobytu. Jiné okolnosti, které by osvědčily, že by byl žalobce ve vlasti pronásledován z důvodů předpokládaných v § 12 zákona o azylu nebo že by mu ve Vietnamu hrozila újma dle § 14a zákona o azylu, žalobce v žádosti ani později neuvedl. Žádost žalobce o mezinárodní ochranu proto žalovaný vyhodnotil jako zjevně nedůvodnou.

III. Obsah žaloby

9. Proti napadenému rozhodnutí brojil žalobce včasnou žalobou, v níž navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
10. Žalobce uvedl, že správní orgán v řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany nezjistil stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti a zároveň nepřihlížel ke všemu, co během řízení vyšlo najevo. Žalovaný ve svém odůvodnění neuvedl dostatečně, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů a výkladu ustanovení zákona o azylu. Žalobce má tedy za to, že rozhodnutí správního orgánu nevyplývá ze shromážděných podkladů pro vydání rozhodnutí.
11. Uvedl, že základním důvodem, pro který se žalobce rozhodl opustit svou zemi původu a následně požádal v České republice o mezinárodní ochranu, je strach z pronásledování a z nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, ba dokonce mu hrozí vážné ohrožení života ze strany lichvářů, kteří mu vyhrožují zabitím. Žalobce vytkl žalovanému, že jeho azylový příběh shrnul na str. 3 napadeného rozhodnutí tak, že důvodem žádosti o mezinárodní ochranu jsou ekonomické důvody, aniž by žalovaný tyto závěry jakkoliv odůvodnil. Žalovaný se nikterak nezabýval obavami žalobce z pronásledování ze strany soukromých osob. K tomu odkázal na relevantní ustanovení zákona o azylu. Pokud žalovaný považoval výpověď žalobce za rozpornou, mohl s touto skutečností v průběhu řízení pracovat, a ne pouze shrnout, že se jedná o ekonomické důvody.

12. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný nezhodnotil veškeré okolnosti, které žalobce v řízení sdělil. Napadené rozhodnutí je tak nezákonné.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.
14. V písemném vyjádření odkázal na obsah správního spisu a napadeného rozhodnutí, jakož i na judikaturu správních soudů, která se obdobnými otázkami zabývá, s tím, že žalobu má za nedůvodnou. Poukázal, že samotný žalobce uvedl, že z vlasti vycestoval z důvodu svých dluhů, respektive za prací, aby mohl dluhy splatit. Jiné důvody odchodu z vlasti žalobce nesdělil. Žalobcovu pohnutku nelze podřadit pojmu pronásledování. Žalobce neuvedl žádnou skutečnost, kterou by bylo možno podřadit vážné újmě ve smyslu zákona o azylu, a také nesdělil, že by mu ve vlasti byl uložen trest smrti či že by mu hrozilo vykonání tohoto trestu. Rovněž neuvedl, že by mu hrozilo nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. S ohledem na tyto okolnosti dospěl žalovaný k závěru, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu pouze z ekonomických důvodů. Žalobce zároveň nesplňuje důvody pro udělení azylu podle § 13, 14 a 14b zákona o azylu.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud v Ostravě přezkoumal napadené rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“, ve spojení s § 32 odst. 9 zákona o azylu) a ve věci rozhodoval bez jednání, neboť pro to byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
16. Žaloba je důvodná.
17. Žalobce brojí proti tomu, že žalovaný postupoval podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Podle uvedeného ustanovení se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
18. Zákon o azylu tak umožňuje žalovanému zamítnout žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou mimo jiné tehdy, pokud žalobce uvádí pouze ekonomické důvody a současně neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Krajský soud proto zkoumal, zda byly všechny podmínky dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu splněny.
19. Podle § 12 zákona o azylu se cizinci udělí azyl, je-li a) pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.
20. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu, se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že

nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Podle odst. 2 téhož ustanovení se za vážnou újmu považuje trest smrti nebo poprava; mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.

21. Žalobce v žalobě namítal, že se žalovaný nezabýval obavami žalobce z pronásledování ze strany soukromých osob. K tomu dodal, že mu hrozí vážné ohrožení života, neboť mu lichváři vyhrožovali zabitím. Krajský soud považuje námitku žalobce za důvodnou.
22. V průběhu správního řízení, konkrétně v protokolu o pohovoru k žádosti ze dne 5. 5. 2025, žalobce k dotazu žalovaného sdělil, že v případě návratu do vlasti bude jeho život ohrožen věřiteli, protože tam má velký dluh. Na policii se neobrátil, neboť to nepovažoval za vhodné a měl za to, že by to jeho situaci zhoršilo. Upřesnil, že již ve Vietnamu mu soukromí věřitelé vyhrožovali zabitím, když byl doma. Po odcestování z vlasti pak byli soukromí věřitelé vícekrát u jeho rodiny, které taktéž vyhrožovali. V žalobě pak žalobce uvedl, že má strach z pronásledování, strach z nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, a dokonce mu hrozí vážné ohrožení života, protože mu lichváři vyhrožují zabitím.
23. Z výše uvedených tvrzení žalobce je nepochybné, že žalobce již ve správním řízení zdůrazňoval obavu o svůj život. Nadto se ani nejednalo o toliko nekonkrétní sdělení, nýbrž o sdělení, na které žalobce několikrát upozornil (jak ve správním řízení, tak v žalobě) a vylíčil, z čeho má obavu a také, proč tato obava vyvstala. Konkrétně uvedl, že by po návratu do vlasti byl ohrožen lidmi, od kterých si půjčil peníze s vysokým úrokem. Tito věřitelé jej ve vlasti již navštívili a vyhrožovali mu zabitím, pokud peníze nevrátí. Sdělil, že stejní věřitelé v době jeho nepřítomnosti navštívili jeho rodinu. Sám žalovaný na str. 2 napadeného rozhodnutí tyto žalobcovy obavy interpretuje a dále uvádí, že důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou ekonomické důvody, legalizace pobytu a „*v případě návratu do vlasti se obává* (žalobce, pozn. soudu) *případného jednání věřitelů.*“ Žalovaný si také, mimo informace o bezpečnostní a politické situaci ve Vietnamu, opatřil informace MZV ČR ohledně půjček, úvěrů a lichvy ve Vietnamu. I přes tyto kroky se k dané námitce žalovaný dále v napadeném rozhodnutí nevyjádřil a vycházel pouze na závěru, že důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu jsou pouze ekonomického charakteru. Žalovaný dokonce na str. 3 napadeného rozhodnutí uvádí, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti svědčící o pronásledování nebo o hrozící újmě, přitom právě tyto skutečnosti žalobce tvrdil již v pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu. Pakliže žalovaný vyhodnotil, že nejsou dány důvody pro aplikaci § 12 či § 14a odst. 1 zákona o azylu, měl tyto závěry řádně a náležitě odůvodnit, nikoliv resignovat na strohé konstatování, že žalobce ničeho ohledně pronásledování a hrozící újmy neuvedl, a postupovat podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu.
24. Tímto postupem žalovaný učinil napadené rozhodnutí nejen nepřezkoumatelným, ale taktéž vnitřně rozporným.
25. K nepřezkoumatelnosti krajský soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané

účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Jinými slovy, z rozhodnutí správního orgánu musí plynout, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Z odůvodnění rozhodnutí musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé.

26. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Soud zdůrazňuje, že nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobce o tom, jak by mělo být rozhodnutí správního orgánu odůvodněno. Jedná se o objektivní překážku, která soudu fakticky znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, či ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35).
27. Jak již z výše uvedeného vyplývá, napadené rozhodnutí trpí právě shora uvedenými vadami. Žalovaný, ačkoliv žalobce konkrétně uvedl, proč se cítí být ohrožen na životě, na tyto tvrzené skutečnosti reagoval nedostatečně, resp. na ně nereagoval vůbec, čímž napadené rozhodnutí zatížil nepřezkoumatelností. V dalším řízení je tedy nutné řádně vyhodnotit a odůvodnit, zda žalobci hrozí pronásledování nebo mu hrozí vážná újma či nikoli.

VI. Závěr a náklady řízení

28. Tím, že se žalovaný nezabýval řádně obavami žalobce z pronásledování soukromými osobami, zatížil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Krajskému soudu proto nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán shora uvedeným právním názorem krajského soudu podle § 78 odst. 5 s. ř. s.
29. Argumentaci žalovaného ohledně (ne)aplikace § 12 a § 14a odst. 1 zákona o azylu shledal krajský soud jako nedostatečnou, proto žalovaný zatížil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Krajskému soudu proto nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán shora uvedeným právním názorem krajského soudu podle § 78 odst. 5 s. ř. s.
30. O nákladech řízení krajský soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení však nepožadoval a ze správního spisu nevyplývá, že by mu nějaké náklady vznikly. Neúspěšný žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 15. srpna 2024

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: **X. P. L.**,
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty,
Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze 3. 6. 2025, č. j. OAM-451/BA-BA07-HA06-2025,
o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě, č. j. 20 Az 14/2025-26, **se opravuje** v datu svého vydání tak, že se údaj „15. srpna 2024“ nahrazuje údajem „15. srpna 2025“.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 20 Az 14/2025-26, bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2025, č. j. OAM-451/BA-BA07-HA06-2025.
2. V písemném vyhotovení rozsudku bylo administrativním pochybením uvedeno datum vydání „15. srpna 2024“.
3. Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.
4. V posuzovaném případě je z okolností souzené věci (datum vydání napadeného rozhodnutí, datum nápadu žaloby k příslušnému soudu *etc.*) zjevné, že při zpracovávání písemného vyhotovení rozsudku došlo k chybě v psaní co do specifikace roku vydání citovaného rozsudku. Z uvedených důvodů proto krajský soud tímto usnesením opravil shora citovaný rozsudek v části týkající data, resp. roku jeho vydání.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 8. října 2025

Mgr. Jana Volková

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.